

Letnik 1916.

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos CCII. — Izdan in razposlan 28. dne decembra 1916.

Vsebina: (Št. 420 in 421.) 420. Ukaz, s katerim se glavni carinski urad Litomeřice pooblašča odpravljati pošiljatve z živimi rastlinami. — 421. Ukaz o trgovini in prometu z inozemskimi plačilnimi sredstvi in o omejitvah v prometu z inozemstvom.

420.

Ukaz ministrstev za finance, poljedelstvo in trgovino z dne 8. novembra 1916. l.,

s katerim se glavni carinski urad Litomeřice pooblašča odpravljati pošiljatve z živimi rastlinami.

Dodatno k ukazu ministrstev za poljedelstvo, notranje stvari, trgovino in finance z dne 15. julija 1882. l. (drž. zak. št. 107) o opreznostih, ki se jih je držati v prometu z inozemstvom zaradi zabrambe, da se ne zatrosi trtna uš (*Phylloxera vastatrix*), se c. kr. glavni carinski urad Litomeřice pooblašča iz inozemstva po pošti prihajajoče pošiljatve, v katerih so pod št. 2 dodatka h gorenjemu ukazu (priloga C k § 18 izvršitvenega predpisa k zakonu o carinski tarifi, oddelek a, točka IV) oznamljeni predmeti, odpravljati po predpisih, obstoječih za odpravljanje takih pošiljatev po pooblaščenih carinskih uradih.

Stibral s. r.

Marek s. r.

Clam-Martinic s. r.

421.

Ukaz finančnega ministra v porazumu z udeleženi ministri z dne 19. decembra 1916. l.

o trgovini in prometu z inozemskimi plačilnimi sredstvi in o omejitvah v prometu z inozemstvom.

Na podstavi cesarskega ukaza z dne 10. oktobra 1914. l. (drž. zak. št. 274) in cesarskega ukaza z dne 24. septembra 1914. l. (drž. zak. št. 251) se v porazumu s kraljevo ogrsko vlado ukazuje tako:

§ 1.

Trgovina in promet z inozemskimi plačilnimi sredstvi (devizami in valutami) in promet z inozemstvom se omejuje za dobo, dokler trajajo izredne razmere, ki jih je povzročila vojna, tako, kakor je določeno v tem ukazu.

§ 2.

Inozemske denarne vrste (kovani novci in bankovci) in inozemski trgovinski novci ter izplačila, čeki in menice na inozemstvo se smejo prodajati, zamenjavati ali pridobivati na posodo le

pri firmah, ki pripadajo središču za promet z inozemskimi plačilnimi sredstvi (središče za devize), in prodajati, zastavljati ali oddajati na posodo le njim.

Z imovinami v inozemstvu se sme razpolagati za pridobivanje denarnih vrst (kovanih novcev in bankovcev), imovin, izplačil, čekov in menic v drugi nego tisti vrednosti, na katero se glasi imovina, ali za pridobitev inozemskih trgovinskih novcev le, ako se pridobé pri eni izmed firm, ki pripadajo središču za devize.

§ 3.

Opravi s firmami, pripadajočimi središču za devize, morejo posredovati tudi komisijonarji; komisijonar pa pri opravih te vrste ne sme sam vstopiti v opravilo — četudi so sicer dani v členu 376 trgovinskega zakonika določeni pogoji.

§ 4.

Kdor sklepa opravi v § 2, odstavek 1 in 2, oznamene vrste, je dolžen dajati organom, ki jim je Avstrijsko-ogrska banka poverila vodstvo središča za devize, na njih zahtevanje po resnici pojasniti o vsebini in namenu opravi in predložiti potrebne dokaze. Ta dolžnost je v primerih § 3 naložena tako komitentu kakor komisijonarju.

§ 5.

Firme, ki pripadajo središču za devize, potem premembe v imeniku udov se naznanjajo v listu „Wiener Zeitung“.

§ 6.

Središču za devize pripadajoče firme so, yzdržuje obveznost, ki so jo prevzele prostovoljno, dolžne opravljati svoja opravi v soglasju z načeli, ustanovljenimi v pravilnem redu za središče za devize, zlasti:

1. zaloge deviz in valut, kar jih je v njihovem pravilnem obratu in ki so svobodno razpoložne v zmislu pravilnega reda, in podajajoče se prihodke deviz in valut po natančnejših določilih, ki so v pravilnem redu središča za devize, dati na razpolaganje središču za devize in vso svojo potrebščino inozemskih plačilnih sredstev zahtevati pri središču za devize;

2. v svojem pravilnem obratu držati se pogojev za vzprejemanje in oddajanje inozemskih plačilnih sredstev, ki so se ustanovili s pritrditvijo Avstrijsko-ogrske banke, ustrezno natančnejšim določilom, ki so v pravilnem redu.

§ 7.

Finančni minister more ukreniti naredbe za kontrolo poslovanja firm in oseb, ki imajo po § 3 tega ukaza le pravico za komisijsko obratovanje opravi deviz in valut; nadalje more iz ozirov javnega interesa posamezne firme tudi izključiti od pravice za komisijsko obratovanje opravi deviz in valut.

§ 8.

Prepovedano je izvažati v inozemstvo bankovce Avstrijsko-ogrske banke, blagajnične listke vojne posojilnice ter na kronsko vrednoto glaseče se čeke in menice.

Od te prepovedi so izvzete pošiljatve ali prenosi v inozemstvo, ki se opravijo s pismeno pritrditvijo avstrijskega ali ogrskega središča za devize.

Nadalje je v prometu popotnikov in prestopnikov mej dovoljeno jemati seboj bankovce do zneska 500 K.

Gledé inozemskega prometa z novci kronske vrednote veljajo določila ministrstvenega ukaza z dne 10. marca 1916. l. (drž. zak. št. 66), § 1, t. 90 in 91.

§ 9.

Preodkazovati kronske zneske v inozemstvo, nadalje vplačevati ali preodkazovati kronske zneske na račune (konte) inozemskih oseb ali firm, ki se pišejo v tuzemstvu, je dopustno le tedaj in nanj nanašajoča se naročila se smejo izvrševati le tedaj, ako je središče za devize pismeno pritrdilo temu. Izvzeti so tisti primeri:

1. v katerih gre za odredbe inozemcev, ki imajo v inozemstvu svoje stanovišče ali trajno bivališče (vplačila ali odredbe o lastni imovini) ali za odredbe na račun ali na lastno imovino takih oseb, potem

2. v katerih znesek vplačila ali preodkaza ne doseže 200 K.

Tuzemski zavodi inozemskih firm se enačijo tuzemcem.

§ 10.

Da se dobé v §§ 8 in 9 določene pritrditvene izjave, je predložiti središču za devize dokaze o opravljenem razmerju, ki je podlaga nameravnega razpolaganja, in dati pojasnila o vsebini in namenu opravila, ki jih zahteva središče za devize. Pritrdi se le tedaj, kadar ne nasprotujejo oziri javnega interesa.

Ako gre za izpolnitev obveznosti, ki so se prevzele z odobrenjem središča za devize, se ne odreče v sprednjih paragrafih določena pritrditvena izjava. Nadalje se pritrdi, ako gre za izpolnitev obveznosti, ki so nastale, preden dobi ta ukaz moč, in ki se ne morejo niti preklicati, ne da bi se kršile prevzete dolžnosti, niti izvesti drugače nego s plačilom v kronski vrednoti.

§ 11.

Kdor izvozi v inozemstvo blaga v vrednosti več nego 300 K, je dolžen oddati protivrednost v vrednosti dežele, v katero je namenjena izvozna pošiljatev, takoj po dohodu firmi, pripadajoči središču za devize, ako ga ni Avstrijsko-ogrska banka izjemoma iz važnih razlogov oprostila te dolžnosti. Da se izvozno blago carinskouradno odpravi, je predložiti izjavo, ki jo je izdala ali sopodpisala Avstrijsko-ogrska banka in s katero se potrjuje, da se je s firmo, pripadajočo središču za devize, dogovorila izročitev valute.

§ 12.

Finančni minister more dopuščati izjeme od določil tega ukaza.

V kolikor so prodaje v menjalskem opravilu proste utesnujočih predpisov tega ukaza, določi Avstrijsko-ogrska banka za vsako firmo po ukazih finančnega ministra.

Na promet poštnih nakaznic, poštnih povzetij in poštnih nalogov se ne uporablja ukaz.

§ 13.

Kdor ravna zoper izvozno prepoved, ki je v § 8 tega ukaza, se kaznuje po določilih dohodarstvenega kazenskega zakona. Poleg zakonite kazni je vedno izreči, da so tudi zapadle vrednosti, ki so predmet kaznivega dejanja. Polovica vrednosti za zapadle proglašanih predmetov se izroči za nagrado tistim osebam, ki so si pridobile zasluge s tem, da so naznanile ali našle dohodarstveno spotiko.

Prestopke vseh drugih določil tega ukaza kaznujejo politična oblastva na denarju do 5000 K ali z zaporom do 6 mesecev, kolikor se ne kaznujejo strožje po drugih predpisih; isti kazni zapade, kdor poskusi prestopek tega ukaza, ki ga kaznujejo politična oblastva, napelje k temu ali sodeluje na njem. Ako se stori prestopek nameroma, je redno naložiti zaporno kazen.

Pripadniki avstrijskih dežel se morejo zaradi prestopka tega ukaza zasledovati tudi tedaj, ako so storili prestopek v obratu tuzemske trgovinske obrti v deželah ogrske svete krone, v Bosni ali Hercegovini ali v inozemstvu.

§ 14.

K inozemstvu v zmislu tega ukaza ni računati dežel ogrske svete krone ter dežel Bosne in Hercegovine.

§ 15.

Ta ukaz dobi moč dne, katerega se razglasi, gledé določil § 11 pa 1. dne januarja 1917. l.

Klein s. r.

Stibral s. r.

Schwartzenau s. r.

Marek s. r.

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru,

izhaja v založbi c. kr. dvorne in državne tiskarne na Dunaju, I. okraj, Seilerstätte št. 24, tudi v letu 1917. v nemškem, češkem, italijanskem, hrvaškem, poljskem, rumunskem, maloruskem in slovenskem jeziku.

Naročnina za celi letnik 1917 državnega zakonika v vsaki teh osmih izdaj znaša za en izvod — bodisi, da se hodi ponj ali da se ta izvod pošilja poštine prosto — 8 K.

Naročevati je treba v založbi c. kr. dvorne in državne tiskarne na Dunaju, I. okraj, Seilerstätte št. 24, kjer se dobivajo tudi posamezni letniki in posamezni kosi državnega zakonika.

Ker se državni zakonik naročnikom oddaja, oziroma pošilja le, če se je plačala prej letna naročnina zanj, je ob enem z naročbo plačati tudi zanj pripadajoči znesek; da se more hitro in brez pritožb vročevati po c. kr. pošti, je poleg natančnega naslova stanovanja povedati tudi dotični poštni dostavni okraj.

Posamezni letniki nemške izdaje se dobivajo:

Letnik 1849. za .	4 K 20 h	Letnik 1866. za .	4 K 40 h	Letnik 1883. za .	5 K — h	Letnik 1900. za .	7 K — h
1850.	10 „ 50	1867.	4 „ —	1884.	5 „ —	1901.	6 „ —
1851.	2 „ 60	1868.	4 „ —	1885.	3 „ 60	1902.	7 „ 50
1852.	5 „ 20	1869.	6 „ —	1886.	4 „ 60	1903.	9 „ —
1853.	6 „ 30	1870.	2 „ 80	1887.	5 „ —	1904.	5 „ —
1854.	8 „ 40	1871.	4 „ —	1888.	8 „ 40	1905.	6 „ —
1855.	4 „ 70	1872.	6 „ 40	1889.	6 „ —	1906.	12 „ —
1856.	4 „ 90	1873.	6 „ 60	1890.	5 „ 40	1907.	13 „ —
1857.	5 „ 70	1874.	4 „ 60	1891.	6 „ —	1908.	9 „ —
1858.	4 „ 80	1875.	4 „ —	1892.	10 „ —	1909.	8 „ 50
1859.	4 „ —	1876.	3 „ —	1893.	6 „ —	1910.	8 „ 40
1860.	3 „ 40	1877.	2 „ —	1894.	6 „ —	1911.	7 „ —
1861.	3 „ —	1878.	4 „ 60	1895.	7 „ —	1912.	12 „ 50
1862.	2 „ 80	1879.	4 „ 60	1896.	7 „ —	1913.	9 „ 50
1863.	2 „ 80	1880.	4 „ 40	1897.	15 „ —	1914.	15 „ —
1864.	2 „ 80	1881.	4 „ 40	1898.	6 „ —	1915.	11 „ 70
1865.	4 „ —	1882.	6 „ —	1899.	10 „ —		

Prodajna cena za letnik 1916. se naznani začetkom januarja 1917. l.

Posamezni letniki v drugih sedmerih jezikih počenši z l. 1870. se dobivajo po istih cenah kakor nemška izdaja.

Ako se naroči vsaj 10, toda poljubnih celotnih letnikov državnega zakonika na enkrat, se dovoli 20% popusta, ako se naroči vsaj 25, toda poljubnih celotnih letnikov državnega zakonika na enkrat, 25% popusta, in ako se naroči vsaj 35, toda poljubnih celotnih letnikov državnega zakonika na enkrat, 30% popusta.

NB. Tisti kosi državnega zakonika nemške izdaje, ki naročniku sploh niso došli ali pa so mu došli nedostatni, naj se reklamirajo najdalje v štirih tednih potem, ko so izšli, kosi nenemških izdaj pa najdalje v šestih tednih po izdaji kazal in naslovnega lista k posameznim izdajam naravnost v c. kr. dvorni in državni tiskarni na Dunaju, III. okraj, Rennweg št. 16.

Kadar poteče ta rok, se bodo kosi državnega zakonika izročevali brez izjeme le proti plačilu prodajne cene (1/4 pole = 2 strani po 2 h).

Ker so v nemški izdaji vsi letniki od l. 1849. naprej in v izdajah ostalih sedmerih jezikov vsi letniki od leta 1870. naprej popolnoma popolnjeni, se dobiva ne samo vsak posamezni letnik za zgoraj omenjeno prodajno ceno, ampak tudi vsak posamezni kos vseh teh letnikov za prodajno ceno (1/4 pole = 2 strani po 2 h) iz zaloge c. kr. dvorne in državne tiskarne na Dunaju, I. okraj, Seilerstätte št. 24; s tem je vsakemu moči dopolniti nedostatne (pomankljive) letnike ter si liste urediti po tvarinab.